

δέν υπήρχανε λουτρά. *Η θύσιανή της εποχής πίστευε ότι όταν το σώμα βαπτίζεται μέσα στο νερό, δέν θα μπορού ~~να γίνει~~ το δέρμα ν'άναι νέο...

ΓΙΑΝΝΟΥΣΙΑΚΗΣ και ξέρεις ποιός βγάλε τον κόσμο από την πλάνη αυτή ;

ΓΙΑΝΝΙΑΚΗΣ ποιός ;

ΓΙΑΝΝΟΥΣΙΑΚΗΣ Ένας αγγλικός γιατρός που ~~ήταν~~ που διαφεύγει το όνομά του αυτήν την στιγμή. Πάντως ήτανε γιατρός του βασιλέως της Αγγλίας Γεωργίου του δεύτερου γύρω στα 1720, ~~ήταν~~

ΓΙΑΝΝΙΑΚΗΣ δηλαδή έδω και διακρίσια πενήντα χρόνια.

ΓΙΑΝΝΟΥΣΙΑΚΗΣ Άκριβώς. Κάποια δερματική πάθηση ού είχε ο Γεωργίος ο δεύτερος και ο βασιλικός γιατρός έτόλμησε να έπειθή ότι το νερό της θάλασσας όατού ήσανε καλό.

ΓΙΑΝΝΙΑΚΗΣ πάντως την συνέχεια. *Ο Γεωργίος ού ήσανε το πρώτο του λουτρά στην θάλασσα με' από τότε ού έγινε μόδα...

ΓΙΑΝΝΟΥΣΙΑΚΗΣ τα πράγματα έγιναν χειρότερα απ' όσα τα έβλεπες Γεώργιο μου. *Ο βασιλέως είχε έμπιστοσύνη στον γιατρό του. *Πείσθηκε ότι το θαλασσινό νερό ού τον έθεράπευε. Πήρε λοιπόν την άπολοθία του και πήγε σε μια άπογιαλιά με' έκει... πήκε στην θάλασσα με ρούχα του και ~~ήταν~~ τις μπότες του, ντυμένος, με τα ότερα και το μεταξιά του, με το σπαθί του κρεμαμένο στη μέση του και τα παρσινά του και όλη του ή άπολοθία...

ΓΙΑΝΝΙΑΚΗΣ μή που πής ότι πήκε και ή άπολοθία ντυμένη στην θάλασσα.

ΓΙΑΝΝΟΥΣΙΑΚΗΣ βάλιστα. το βεραιώνουνε διάφοροι ιστορικοί. με' από τότε τα λουτρά στην θάλασσα έγιναν της μόδας, με την διαφορά ότι ο διάδοχος του Γεωργίου, ο πρίγκης της οβαλλίας σέφτηκε να χρησιμοποιήση κάπως έλαφρότερο κόστούμε για' αυτήν την δουλειά...

ΓΙΑΝΝΙΑΚΗΣ τρώεραδ... και να σκεφτής ότι αυτήν την ορικτή κατάσταση την χρυσώμε στον Κεσαίονα που διέκλυε την άρχαίο ελληνικό πολιτισμό και ήσανε να ξεχαστούν και τα περίφημα λουτρά του πυζαντίου,
τα βαγιάνια.

3
ΓΙΑΝΝΟΥΣΙΑΣΗΣ. Οί άρχαίτοι μας πρόγονοί, τά ξέρανε τά θαλασσια λουτρά.

Ο "αίητος άναφέρει ότι ο "οδυσσεύς φθάνοντας στην νήσο τών φαίαιων, βρήκε την Πανσιμή με την άκολονοία της νά είναι άλογθες στην θάλασσα.

ΓΙΑΝΝΙΤΑΗΣ. Με'ο κληνός ο άνανδρος περνούσε κάθε νύχτα κολυμπώντας τόν "ελληπόντο για νά πησεί σέο ραντεβού του με την "Ερώ...

ΓΙΑΝΝΟΥΣΙΑΣΗΣ. Είς οί άρχαίτοι Ρωμαίτοι είχανε και με άπορία. Για νάπονε για άποιοι πός ήτανε τελείως άδύνατοι λήγανε. Δέν ξέρει ούτε νά διαβεί, ούτε νά κολυμπά...

ΓΙΑΝΝΙΤΑΗΣ. Με'ο Πλάτωνος σέο βιβλίον του "Νομική" μιλάει για κολυμπι, ένας "Ερωδοτος ^{δχι ο ιδρυτής αλλο} γιατρός τόν πρώτο αίωνα μετά κριστόν μιλάει για θαλασσινά κολυμπι με'ο γωγράφος ο Πανσανίας ^{γράφει} κλην για με άφρη ποθ ήτανε τόσο ριχή ώστε δέν χρειαζότανε κολυμπι για νά την περάσει...

ΓΙΑΝΝΟΥΣΙΑΣΗΣ. "Ασφαλές. Οί "Ελληνες και οί Ρωμαίτοι τά γνωρίζανε και τά λατρεύανε τά θαλασσινά λουτρά, με ήρεε ή σκοτεινιά του πεσάϊωνος και τά "ορυσσε όλα αυτά. Τό κωμικό είναι ότι όταν δούκ και διακόσια χρόνια οί γιατροί άρχισαν ν'άναγνωρίζουν την εθεργετική επίδραση της θάλασσας, ήθεσαν σέ τέτοιο σημείο υπερβολής ώστε συνιστοήσαν νά την πίνη ο κώρος...

ΓΙΑ ΝΙΑΗΣ. "Οχι δά.

ΓΙΑΝΝΟΥΣΙΑΣΗΣ. "Εχω αντιγράψει ~~με~~ με άπεριτομή από με ά τέτοια ιατρική συμβουλή. Δέν έχεις παρά νά την διαβεί. Την γράφει άλλος γιατρός.

ΓΙΑΝΝΙΤΑΗΣ. "Ενα ποτήρι θαλασσινά νερό ποθ θα πίνετε κάθε πρωί, νηστινοί και με μικράς μικράς γουλιές, είναι πραγματικά εθεργετικό για τó σπύτι, την χολή και διάφορες άλλες άσθενείες. "Αρχίσετε με'ενα ποτήρι και σιγά σιγά αυξάνετε την δόση έως όταν φάσσετε τά δύο κιλ. Για τά παιδιά, ή μισή δόση είναι άρκετή.

ΓΙΑΝΝΟΥΣΙΑΣΗΣ. Σκέψον λοιπόν νά πίνης δυό κιλ θάλασσα την ήμερα. Ούτε φάλαϊνα δέν πίνε τόση θάλασσα.

ΓΙΑΝΝΙΤΑΗΣ

"Όπως νομίζω πως άρκετά κολιμπήσαμε στην θάλασσα. "Άς γυρί-
σουμε στην στεριά, ν'άκουσουμε κανένα καληό τραγούδι από την
Ελεια Δανάρον. ⁷ ~~Ενα σπανιότατο~~ ^{ιταλικά} βάλς είχε τότε τραλλάνει την
"Αθήνα. "Η Ελεια θά μάς τό θυμίση.

ΔΕΝΑΡΔΟΥ

(μόνο με πιάνο)

Εμψξαν οι δύο καρδιές μας
και θά χτυπήνε μαζί
θά 'ναι γλυκειές οι βραδυές μας
μέσ'την ζωή την πεζή.

Τί άλλο κανείς νά θέλει
τί άλλο μπορεί νά χορή ;
"Όταν τόν Έχη άγαπήσει
κάποια καρδιά τρυφερή...

"Αν γιά μένα ή καρδοθέλα σου χτυπά
σνά φίλδια σου θά ξαχνά - μένε πδ θο μου και παρηδ
τά θνείρά μας θά είναι χαροπά
Έλα νά ζήσωμε μαζί - γλυκειά μου καστανή.

Θέλω νά είμαστε μόνοι - πάντα οι δυο άγκαλιά
ν'άκομπανιδήν τ'άηδώνι - όταν θ'άκούη φίλια.
Σά περιβόλι άνθισμένο - ποδ'χει λουλουδία πολλά
κάθε φίλι μυρωμένο - πιότερο μοσχοβολά...

ΓΙΑΝΝΙΤΑΗΣ

Σήμερα βρίσκειται μαζί μας ο φίλος συνθέτης "Ανδρέας Οίκονδ.
μου ποδ' κτίθθ είχε νά μάς πη γι'αυτό τό τραγούδι πριν μάς
θάσση την νέα του άνορχήστρα.

ΟΤΙΟΝΟΜΟΥ

Τό τραγούδι αυτό είναι καθαρώς ^{ιταλικά} ~~σπανιότατο~~ ~~πως φαίνεται πδ~~
~~από τόν μου, Έμν.~~ Τώρα άν οι παλαιότερες γεννηές τό τραγο"δή-
σανε και τό χορεύανε Έσως σάν βάλς γλήγορο, τό κόνανε με την
πεποίθησι ότι δεν θά μπορούσε νά δημιουργηθῆ δευλωματικό ζήτημα
για μετ'έτοια μετατροπή. Έπως δήκοντείναι μετ'χαριτωμένη
μελωδία, γραμμική με πρωτοτυπία και πολλή μουσική διαδραση από
πεπειρωμένο συνθέτη. Στην άνορχήστρα ποδ' θ'άκούσετε τώρα
έσεβασθηκα την μελωδική γραμμή του τραγουδιού και την ρο"ομι-
κή του άγωγή, φροντίζοντας νά έμπνευσθῆ όσο μπορούσε στην άρμο-
νία για ν'άποδώ τό ~~σπανιότατο~~ ~~χάρμα~~ ~~του~~ του.

^{Εδανιότατο}

ΒΕΙΒΑΣΙΑΥ Η ΕΠΟΡΚΗΕΤΡΟΕΙΕ ΤΟΥ ΑΝΔΤΕΡΟ ΤΡΑΓΟΥΑΤΟΥ

- ΓΙΑΝΝΟΥΣΑΚΗΣ: Ναι κι' αναφέραμε τήν Ιατρική συμβουλή γιά τὸ θαλασσινὸ νερὸ
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ: Αὐτὸ κιά τήν ἡμέρα...
- ΓΙΑΝΝΟΥΣΑΚΗΣ: Αὐτὸ κιά τήν ἡμέρα, ἔχω νὰ σοῦ πῶ Γιάγκο κι' ἄλλη μία Ιατρική συμβουλή ~~πρὸ~~ τοῦ 1890 ἐναντίον τοῦ κροθολογήματὸς τῶν κυριῶν.
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ: Μόνον τῶν κυριῶν ; Γιά τοῦς ἄνδρες δὲν κάνει ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΣΑΚΗΣ: Φαντάζομαι νὰ κάνει. Πάντως τὸ περιοδικὸ ποῦ ἀνέγραφε στήν τήν συνταγή, ἦταν τὸ περίφημο καριζιάνικο περιοδικὸ μὲ τὸν ὄνομα *Ο Ε Μ Ι Ν Α*, ποῦ ἔδινε τὸ καλοκαίρι τοῦ 1890, συμβουλὲς στὲς ἀναγνώστριδες τοῦ ποῦ ἐπρόκειτο νὰ ταξιδέψουν μὲ σιδηροδρομὸ. Διάβασε γιά νὰ φατισθῆς Γιάγκο.
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ: ΠΡΟΣ ΑΠΟΦΥΓΗΝ ΕΡΥΘΡΑΙΜΑΤΩΝ. "Ἄν καμμία κυρία ἢ δεσποινίς αἰσθανθῆ ὅτι ἔχει ἰσθμὸν καὶ δὲν ἔχει τήν δυνατότητα, ἐντὸς τοῦ συμφοῦ, νὰ ἀλλάξῃ ἀμέσως ἑσώρροια καὶ νὰ κἀμῃ μίαν ἐντερικήν μὲ καρφοροῦχον οἰνόπνευμα, κενδονεφεῖ νὰ ἐποστῆ δυσάρεστα κροθολογήματα, τὸ ὁποῖα δυνατόν νὰ τήν ὀδηγήσουν μέχρι πνευμονίας. Ἐνα πολὺ ἀποτελεσματικὸν προφυλακτικὸν μέτρον εἶναι ἡ τοποθετήσις μεταξὺ τοῦ ἑσώρροιχον καὶ τοῦ ὀδύματος, ἐνός ὀθλοῦ ἐφημερίδος. Εἶναι προτιμότερον νὰ κενδονεφεῖ ἢ ἐκιδεορῆς ἀπὸ τήν τοπογραφικήν μελάνην, παρὰ ν' ἀσθενήσῃ μίαν κερὰ σοβαρῶς.
- "Ἄλλο προτιμότερον εἶναι νὰ κενδονεφεῖ ὅλον τὸ σῶμα μὲ ἐφημερίδας, πρὸ τῆς ἐκιδεορῆς τοῦ συμφοῦ. Ὅτῳ ἀποφεύγεται τὸ κροθολογήμα καὶ αἱ δυσάρεστοι ἀπὸ τοῦ συνέπειαι...
- ΓΙΑΝΝΟΥΣΑΚΗΣ: Κάλιστα... καὶ μὴ γελᾷς Γιάγκο, γιατί ἐγὼ θυμῶμαι πολὺ καλὰ καὶ σὲν ^{ἐποχή} ~~ἐποχή~~ μας ἀδερὰ, πρὶν δεκαπέντε εἴκοσι χρόνια, τὸν μακαρ ἴτη ναύαρχο τὸν κομπούσοπουλο ποῦ κἀτα ἀπὸ τὸ κενδονεφεῖ τοῦ, ἔστρωσε μίαν ἐφημερίδα γιά νὰ μὴν κριθῆν...
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ: Τὸ θυμῶμαι, τὸ θυμῶμαι... καὶ μίαν βραδὸν κάλιστα, ἡ "Ἄννα ἢ καλοντὴ στὸ κενδονεφεῖ της, λέει στὸν κομπούσοπουλο ἢ ναύαρχο, μήπως ἔχεις καμμιά ἐφημερίδα νὰ διαβάσω ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΣΑΚΗΣ: Ἄδεν ἔχω, ἀπαντᾷ ὁ κομπούσοπουλος.
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ: "Ἐλα καμμένη, ὀδσε μου στήν ποῦ ἔχεις στήν πλάτη σου...

- ΓΙΑΝΝΟΥΣΑΚΗΣ: Σε 'δουλεύματα ο κορυνοσκόπουλος άπήντησε : ηά είναι προχου-
σινή...
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ: 'Ο καημένος ο κορυνοσκόπουλος... 'Αλήθεια Δημήτρη, γιατί ήθελα
νά σε ρωτήσω και όλο τό ξεχνά. Τήν κερασμένη ώρα που συζη-
τούσαμε για τό ήθο όλληρο, ποή δασες και διάβασα μία περικο-
πή από τήν βιογραφία του Γρηγόρη Κενόπουλου, στην όποία μι-
λάει για κάποιον πρωτόγονο σιδηρόδρομο που πήγαινε στο παλαίο
όλληρο... Γι' αυτόν δέν είχαμε τίποτα.
- ΓΙΑΝΝΟΥΣΑΚΗΣ: Ηά ποήσε και γι' αυτόν... 'Ο σιδηρόδρομος 'Αθηνών Πειραιώς
έλειτούργησε όπως είχαμε στα 1869. Ένδεκα χρόνια άργότερα,
στα 1880, μία βελγική εταιρεία άνέλαβε νά συνόδηση τήν 'Α-
θήνα με τό παλαίο όλληρο
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ: Σε έγινε άλλος σιδηρόδρομος...
- ΓΙΑΝΝΟΥΣΑΚΗΣ: 'Αλλος, ηά ήτανε μικροσκοπικός και κοπιώτατος ο καημένος.
Παρόδη σιδηρόδρομος. 'Η πραγματική του όνομασία ήτανε Τρο-
χιτόδρομος, ηά πήγαινε τόσο άργά που οι άθηναίοι τόν βγάλανε
καλοσοήρη... Έτσι τόν λέγανε όλοι : Καλοσοήρη.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ: 'Από που ξεκινούσε ; Είχε σταθμό ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΣΑΚΗΣ: Ηά ο κακοήρης, τίποτα άπολύτως. 'Απέναντι στην 'Ακαδημία
στο χαροπλαστείο Πετρίτση, όπου ήτανε τό κομικό κέντρο
της 'Αθήνας, στεκότανε ηι'ό κομικός αυτός σιδηρόδρομος.
'Η μηχανήλα του, ήτανε τόσο μικρή που θα μπορούσε νά μπή και
μέσα σ' ένα σπίτι. Τά βαγόνια του άνοιχτά. Καθένας μπορούσε
ν' άνεφοκατεβαίγη έν κινήσει όποτε του ήθελε... Διευθυντής
του ο βέλγος μηχανικός Βαυί. 'Όλη ή 'Αθήνα τόν κορόιδευε αή-
τόν τόν σιδηρόδρομο με τήν άγιοβασιλειάτικη άπομηχανή.
Η' όπως αυτός ο κομικός τρε καλοσοήρης, έκδικήθηκε με ά μέρα
Μαχημα τους άθηναίους
ηίς τους έκδικήθηκε ;
Οί σοφί πδ. Ξεκινούσε όπως σοφί είπα από τήν 'Ακαδημία. Πρώτος
του σταθμός ήτανε μπροστά στο ζάππειο...
Οά σε διακόδη και με συγχωρείς. Είπες ζάππειο και όνηθήκα
ένα περιόδιο τραγούδι " Στο ζάππειο με ά μέρα... " Οά ηίς
τό πη ή κλειά και σηνακίζομε.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ: ΓΙΑΝΝΟΥΣΑΚΗΣ: ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ:

ΕΙΣΚΛΕΙΤΑΙ Η ΕΠΟΡΚΗΕΤΡΑΧΕ ΤΗΣ Π Α Τ Σ Τ Τ Σ

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ. Ήει ξαναγυρίζομε στὸν μικρὸ καὶ κομικὸ τροχιδορομὸ τοῦ παλατιοῦ εὐαλήρου, τὸν κωλοσοῦρηθ ὅπως τὸν λέγανε οἱ ἀθηναῖοι. "Ἐλεγεσ λοιπὸν ἀηρήτερη ὅτι τοῦς ἐκδοτικῆθῆμε τοῦς ἀθηναῖοις ὁ ἀγιοβασιλεῖτικὸς ἐκείνοσ σιδηροδρομὸσ.

ΓΙΑΝΝΟΥΥΑΞΗΣ. Ήει πολὺ τραγικῶ μάλιστα, διότι μὲ ἐυριακῆ, στὶς 13 τοῦ τοῦ 1907, διπρὲθσ κρὸ ἐξήντα ἐτῶν, ἐνῶ ὁ κωλοσοῦρηθ ὁ σιδηροδρομικὸσ ἀνέβαινε ἀγιομακῶντασ ἀπὸ τὸ παλαιὸ εὐαλήρο στὴν Ἄθηνα, σέρνοντασ μὲ κῶπο τῶ κωλοσοῦρηθσ βαγόνια του, ἔσπασαν οἱ ἀῶλοῖ τῆσ ἀτρομηχανῆσ του καὶ τὸ κωζάνε μαζῶ...

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ. Τῖ λέθσ ; Μεγῶλο δυστύχημα... ἔῖχε ὀθῖματα ;

ΓΙΑΝΝΟΥΥΑΞΗΣ. "Ἐξήντα ἀπὸ τοῦς ἀειβάντεσ του ἐξτρατισοθῆκαν καὶ οἱ περισσοῦτοι σοβαρά. "Ἀρκεῖ νᾶ σοῦ κῶ ὅτι πέντε κῶθαναν ἀπὸ τῶ ἐγκῶματα κρὲν κρὸλαβουν νᾶ ~~κῶ~~ τοῦς κῶνε στὸν σταθρὸ πρῶτων βοηθειῶν. Διόβρασε τῖ ἔγραφε ὁ κωρῆσ στὴν ἐφημερίδα του, τὸν " κωρηθ ".

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ. "Ἀκουσα τῶ βογγητῶ τῶν κωλυπληθῶν θυμῶτων εῖδα ζῶντασ ἀτροῦς κῶ ἔνα κωλῶσοσ ἀγιομακῶτων καὶ μ' ἐκείνοῦσ τοῦς α ὀ λ ο ῦ ς, ἔσπασα κωδῶσ τὸν κῶνα τῆν κωριδα τῶν κωρηθῶν, τῆσ ὀποροῦησ τῆν κῶνα...

ΓΙΑΝΝΟΥΥΑΞΗΣ. "Ὁ τελευταῖοσ στίχοσ ἔστρῶθετο ἐναντιῶν τῆσ βελγικῆσ ἔστρεῖθσ κῶ κωτηγορεῖτο ὅτι ὀθῶν φρὸντιζε γιᾶ τῆν ἀνανῶσε τοῦ σιδηροδρομικῶ τῆσ ἔλτεκῶ καὶ κρῖστρῖμοκῖοθῆσε κωρηθῶταεσ ἀτρομηχανεσ. ὀθῶσικῶ ὁ τότε διευθῶντικῆσ, βῶλγοσ κῶλε, ὁ κωζῶφο κωτα κωυλῶ ἀναγῖθῶστικῆ κῶ κωρηθῶθῶ καὶ νᾶ φῶγη. κῶια ἀπὸ τῆσ ὀθῶ του κῶρασ, ἠ κῶλετ κωτακωυλῶ, ἔῖ κῶντοτε στὴν Ἄθηνα καὶ εῖναε σῖμερα κωθηγῖθῖρια κῶκῶν σῖ κῶποε ἀπὸ τῶ ὀδῶτα μασ.

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ. σαντῶζομαι ὅτι ἔστρερα ἀπὸ τῆν κωρηθῖ τοῦ 1907 ὁ κωρηθῶρομὸσ τοῦ παλατιοῦ εὐαλήρου ὀθῶ κῶσε σῖ κωρηθῶντικῆ καὶ κωρηθῶ

ΓΙΑΝΝΟΥΥΑΞΗΣ. κῶνο γιᾶ ἔνα κῶνο, γιᾶτῖ στῶ 1908, κῶκῶνε τῶ ἔλτεκῖκῶ κῶρη στὴν Ἄθηνα καὶ τὸ παλαιὸ εὐαλήρο σῶνεδῶθη μὲ τῆν κῶταεῦοῦσα μὲ ἔλτεκῖκῶ κῶρη.

ΔΕΚΑΡΩΟΥ

πῶς τὴν ἄοῦρα τῶρα - ποῖος δὲν τὸ ζῆρος ;
τὴ βροχὰ κορίτσια - γυροῦν τὰς
ποῦ λίγο νὰ θελήσῃς - νὰ τοῖς μιλήσῃς
στὴν στιγμὴ σταματοῦν, σὲ γλυκοκοιτοῦν καὶ σου ἀπαντοῦν.

Εἰς ζῆπυιο μὲ μῆρα περιπατοῦσα
καὶ ἀπάντησα μὲ νῆα, ξανθοραλλοῦσα
ξανθὰ μαλλιά - καὶ στόμα γιὰ φιλιὰ
τὴ βροχιά - στ' ἀλήθεια ζωγραφιά.

πῶς τὴν πλησιάζω - καὶ τῆς μιλάω
ὅτι τὸν ἔρωτά μου - γι' αὐτὴν φιλώ
σὲ μὲ στιγμὴ καὶ μόνη - αὐτὴ σηκώνει
ὀμπρελλῖνο λεπτὸ - καὶ μεταξωτὸ - ἦταν γραφτὸ.

Εἰς ζῆπυιο στὸ μέλλον - δὲν ξαναπῶ
γιατὶ φοβῶμαι μήπως - τῆς ξαναφῶ
καὶ ὄντι φιλιὰ - μοῦ ἔρωτη ὀμπρελλιά
χωρὶς μιλιὰ - καὶ κατακεφαλιὰ.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Εἰς τὸ ἄνδρας οἰκονόμου τὴ γυνὴ ἔχει γι' αὐτὸ τὸ τραγοῦδι ;
Σήμερα φαίνεται πὺς κίνομε κρουαζιέρα στὴν ἴσπανία. Ὅπως τὸ
προηγούμενο βάλς ἔχει ^{χρῆμα} ~~προσέλπει~~ σπανιόλιση, καὶ αὐτὸ τὸ τραγοῦ
ὀδε καὶ εἶναι γνωστὸ στὴν ἑλλάδα μὲ τοῖς στίχους " Εἰς ζῆπ-
πυιο μὲ μῆρα - περιπατοῦσα... " εἶναι ἓνα ἴσπανιὸ μῦρος
τοῦ περασμένου αἵωνα καὶ λέγεται ^{ΔΑ ΜΑΤΧΙΤΣΗΣ} Μ Η Α Τ Σ Τ Τ Σ Ε εἶναι περι-
τὸ νὰ πῶ ὅτι ἔχει μόνον στὴν ἑλλάδα, μὲ σ' ἕλον τὸν κῆρο εἶχε
διεβληθεῖ μὲ γαλλικοῦς, μ' ἀγγλιτικοῦς, μὲ γερμανικοῦς στί-
χοις, γιατί μ' ἕλο καὶ εἶναι ἄμπαρτῆτο, μῦρος δηλαδὴ, μποροῦ-
σε νὰ χορευθεῖ σὲ ρυθμὸ πῶλας καὶ μάλιστα τῆς λεγομένης
πῶλας - γκαλλῶπ. πιστεύω ὅτι ἕλοι οἱ παλαιότεροι θυμοῦνται
μὲ συγκίνησι αὐτὸ τὸ χαριτωμένον τραγοῦδι καὶ ἔγῳ, μ' ἕλο
καὶ εἶμαι νεότερος, ἀσχολήθηκα μὲ συγκίνησι ἄλλοις μὲ τὴν
ἐνορχήστρωσι του καὶ ο' ἀκούσατε τῶρα.

ΓΙΑΝΝΙΩΤΗΣ

κι' όπως άγαπήνεις μου Δημήτρη, μ' όλη τήν πρόοδο που άρχισε να παρουσιάζει ή μικρή 'Αθήνα τοῦ 1900, μ' όλους τούς σιδηροδρόμους και τήν ηλεκτρική της τράμ τοῦ 1907, μ' όλα τή μοντέρνα τραγωδία του παρισιοῦ, τής πίκολης και τής βαρκελώνης, ή άθηνάϊκή καννίδα, βεβαιολογούσε να είναι η α ν τ δ α... και μετ' άκ' όλας, μετ' ελληνικούς στίχους σε Ιταλική μουσική είναι κι' αδητή που σε μάς κή τήρα ή ελαία Λενόρδου " "Δε ήμποροῦσα να 'χα... "

ΑΝΑΡΑΟΥ

(Πόνο μείζονο)

Μετ' τραλαβούν τ' άφάρτα σου κλάμα
και θαυμάζω τήν τόση άμορφία σου
μετ' λυπήματ' που σιωπώμαι κλάμα
που 'ναι κρύα για μετ' ή καρδιά σου.
"Δε να ήξερες τί μ' αγγαρεύει που καρδιάς
τί καρδιά μετ' τή στήθη που νοιάζει
σόν σε βλάπω, μετ' ένθη στολίζεις
τόν άγνό μου κι' άγιάστρευτο πόθο.

"Αν ήμποροῦσα να 'χα - δυό λόγια σου γλυκά
τί εὔτυχία θα 'χα - άρατα που θα
να πήρα να σοῦ λώ - λόγια χωρίς σκοπο
να πήρα μετ' να κλάω - γιατί σε αγαπώ.

ΕΙΣ ΤΙΣ ΑΝΕΚΔΟΤΑΚΕΣ Η ΕΝΟΦΚΙΕΤΡΟΛΙΕΣ ΤΟΥ ΑΝΑΡΑΟΥ ΣΤΕΦΑΝΙΔΟΥ

ΓΙΑΝΝΟΥΣΑΚΗΣ

Γεώργιο μου, μετ' όλην γιά τούς δυό πρώτους σιδηροδρόμους τής 'Αθήνας, τόν 'Αθηνών περαιώς και τόν τροχιδρόμο του παλαιού ααλήρου. Τρίτος χρονολογικῶς έλειτοήργησε ο σιδηρόδρομος τής επιστάς, μετ' λιθόσεη εισαρή λευτέρη στα 1885. 'Εκατοντάδες, κιλιάδες έστράξαν οι άθηνάϊκοι να πῶνε στην κηρία και στα κρησάκια και δυό τῶ μεσημέρι οι θυρίδες κωλήσεως τ' τῶν εισιτηρίων έπαισαν διότι θεν θάηχαν αλλα βαγόνια. Μετ' γιά τήν κηρία θα να ποῦμε τήν άρχόμενη πῆμπετη, τήν ίδια κῆντοσε άρα.